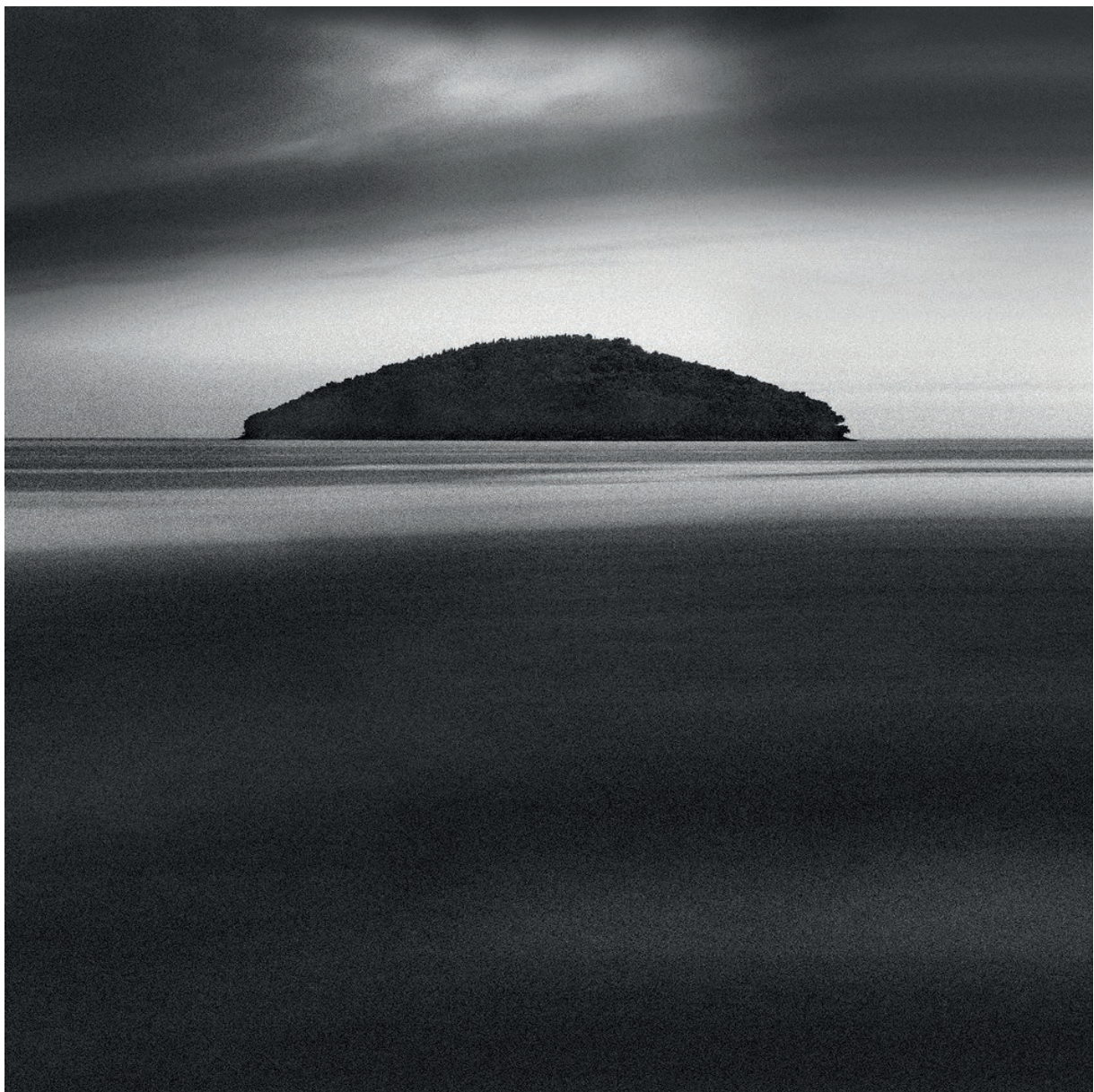

FOTOGRAFIJA

LANTERNA časopis za kulturu godište I 2016. LANTERNA časopis za kulturu godište I 2016. LANTERNA časopis za kulturu godište I 2016. LANTERNA časopis za kulturu godište I 2016. LANTERNA časopis za kulturu godište I 2016.

„Forbidden World“

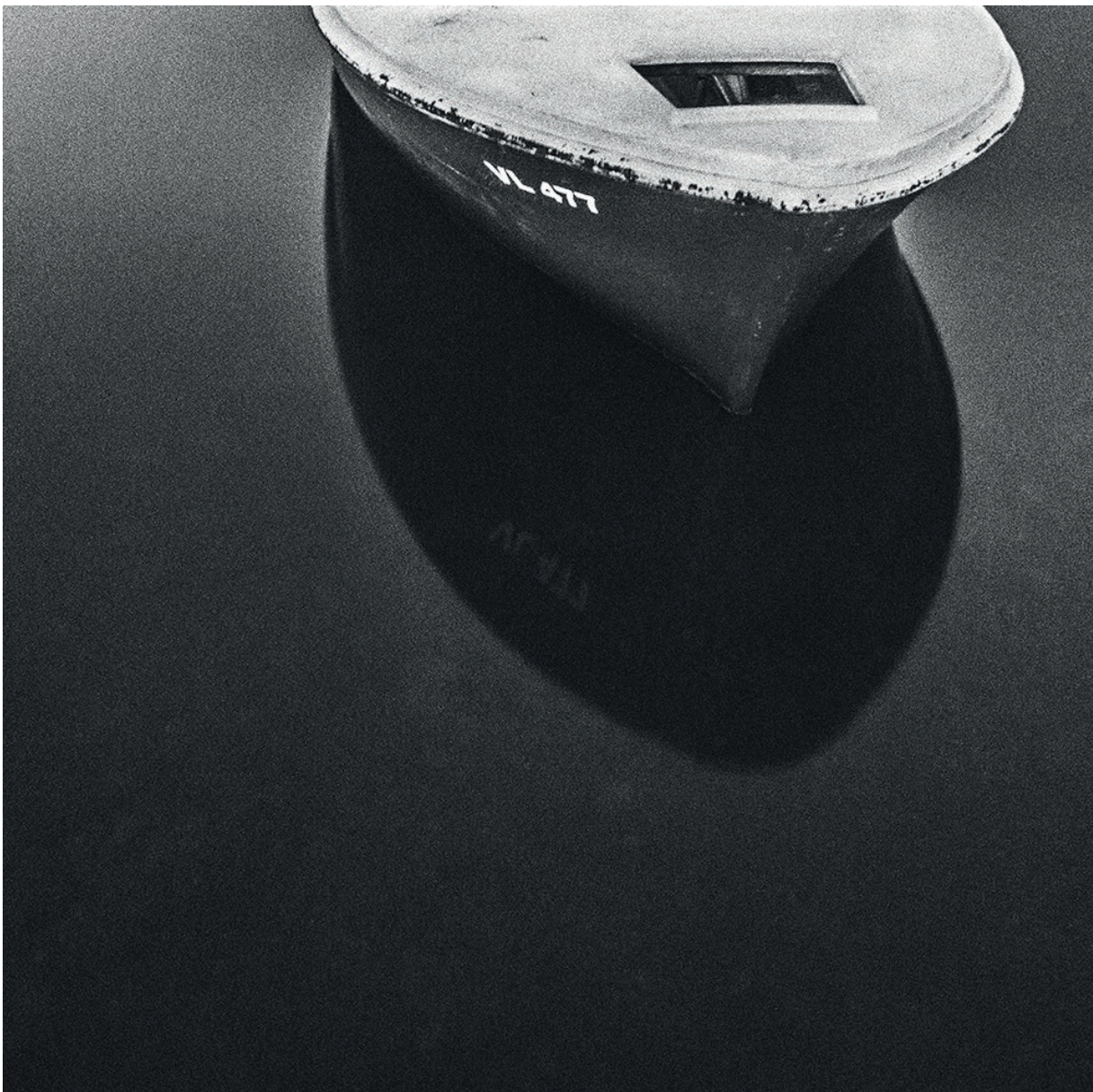
„Man od the Edge“

„Double Island Expo“

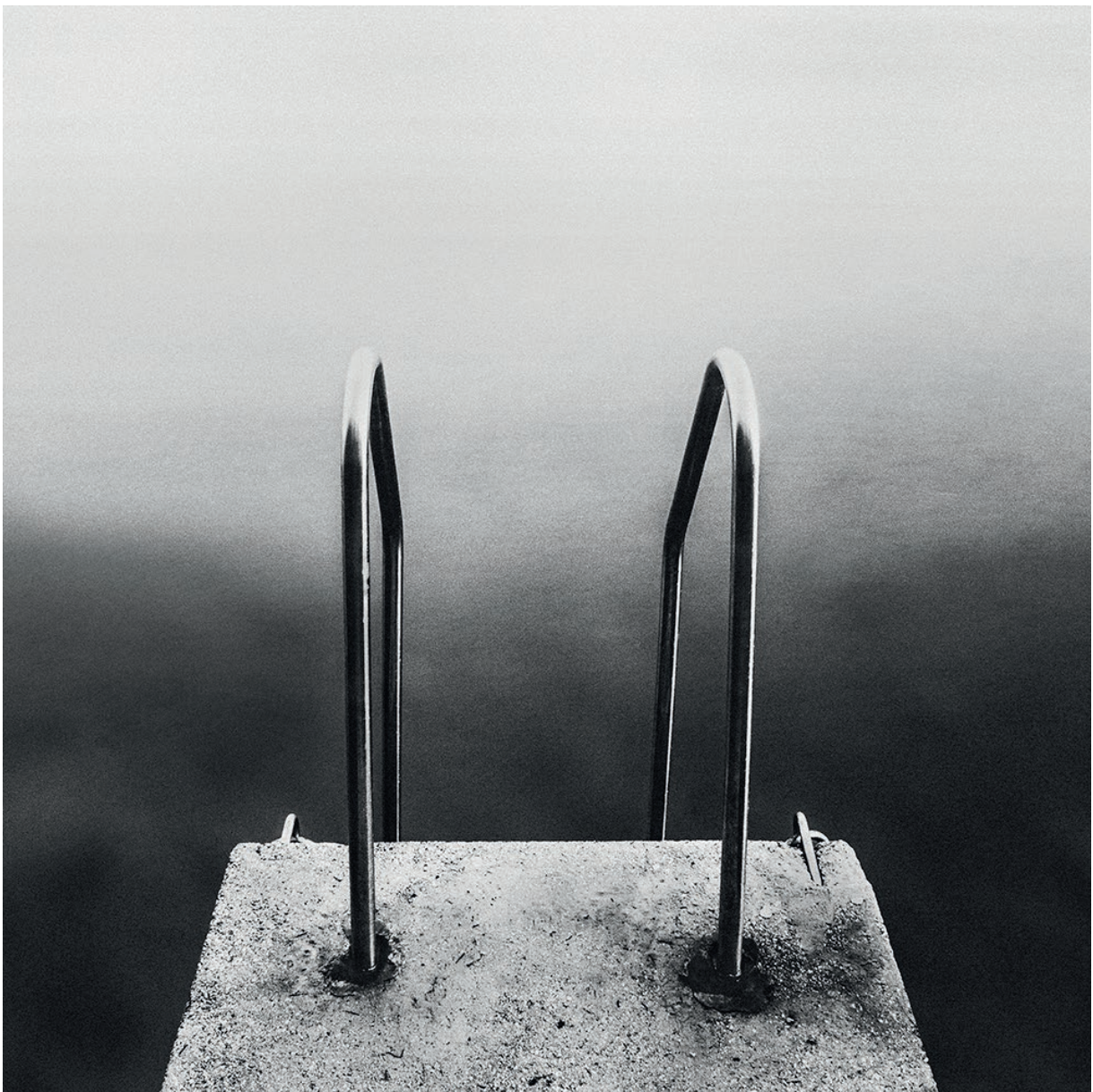
„Urban Ship“

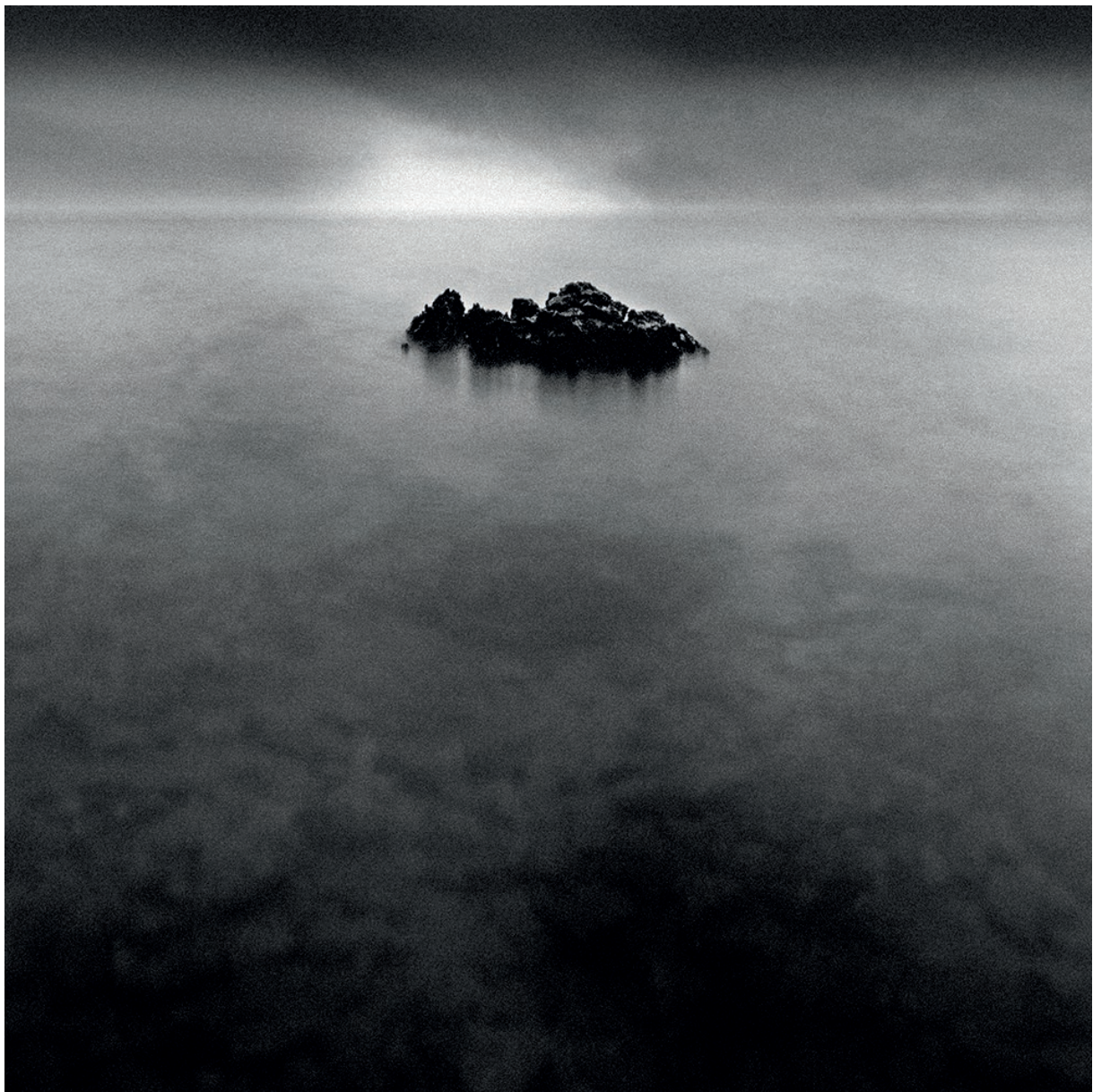
„Lonely Hole“

„Water Piece“

„Dark Stone“

ZVUCI LUŠKE TIŠINE

Damir Buzurović, Čačak (Srbija)
dbuzurovic@gmail.com

Rođen sam 1982. u Čačku, u kojemu i danas živim i radim kao asistent na Akademiji za poslovnu ekonomiju. Po zvanju sam magistar ekonomije, smjera bankarstva i financija. No, moja ljubav je fotografija. U rujnu 2012. postao sam član Foto Kino Kluba Čačak. Da nisam mogao dospjeti na bolje mjesto za učenje i napredovanje svjedoči činjenica da je čačanski fotoklub od 2014. do 2016. bio proglašavan najboljim fotoklubom u Srbiji.

Sudjelovao sam na desetak domaćih i međunarodnih izložbi, a u lipnju 2015. priredio sam svoju prvu samostalnu izložbu u rodnom Čačku pod nazivom „Zvuci tišine“ na temu minimalizma prirode. Svoju treću samostalnu izložbu organizirao sam 2016. u grčkom Solunu. Primio sam tridesetak nagrada i sudjelovao na međunarodnim salonima fotografije u dvadesetak zemalja svijeta. Posljednja nagrada je osvojena u SAD-u u konkurenciji od 11.000 fotografija. Nagrađena je brončanom medaljom salona i bit će izložena u Umjetničkoj galeriji na Manhattanu. Od svibnja 2016. nosim međunarodno zvanje AFIAP. Neko vrijeme bavio sam se i komercijalnom fotografijom.

Među mojim fotografijama poseban značaj pridajem onima iz Vele Luke. Na moje sve tri dosadašnje samostalne izložbe više od pola

izloženih fotografija nastalo je upravo u Veloj Luci. Mnoge od njih su osvajale značajne nagrade na međunarodnim salonima fotografije širom svijeta. Svaka od tih luških fotografija predstavlja značajna mjesta iz mojeg ranog djetinjstva. Jer moji korijeni potječu upravo iz Vele Luke, po babi Katici Barčot Laštik. Posljednja luška ljeta bilježim trenutke buđenja i smiraja dana nad Ošnjakom, Zlom puntom, Gradinom...

Rado koristim dugu ekspoziciju s mojim Canonom 5D Mark 3. Pritom je neizbježna upotreba stativa, ND filtera i daljinskog okidača. Ovom tehnikom postižem efekt akvarela i grafike. Preferiram crno-bijelu tehniku. No, radim i s fotografijom u koloru. Koristim paralelno i digitalni i analogni postupak. Pri analognom postupku fotografije dobijaju tzv. „šmek filma“, a zrnata struktura ovim postupkom je mekša od digitalne. No, dakako ovo je ipak era digitalne fotografije koja nam daje tehnički neiscrpne mogućnosti pa i ja često posežem za njom.

Fotografije koje sam ovom prigodom izabrao crno-bijele su tehnike, a pripadaju seriji „Zvuci tišine“. Zrnate su teksture, s važnom ulogom suodnosa svjetla i sjene te naznakom nadrealnosti. Luka kao mjesto tišine, posvemašnjeg spokoja, bez daška vjetra,

statična i bez pokreta. Snimao sam ih u rano jutro kad tišina suvereno gospodari luškom uvalom. Tišina kao vrijeme (i mjesto) kontemplacije, odmjerenosti i pročišćavanja. Tišina koja ne mora nužno značiti i napuštenost, iako može odraziti i takvu emociju. Jedna od fotografija Ošjaka nosi naziv „Forbidden World“, a čini mi se da to donekle odražava stvarno stanje za čitavo mjesto. Već četiri godine fotografiram Luku i doživljavam je donekle zarobljenom u prostoru i vremenu. Utoliko mi je i zanimljiva kao foto motiv. Neiscrpane su mogućnosti koje pruža luška obala, pogotovo kad je riječ o minimalizmu, mojem primarnom i omiljenom stilu. U Luci postižem posebno prelamanje svjetla i tonske međuprijelaze u određenim vremenskim intervalima. Dok s fotografijom snijega na Zlatiboru postižem veći kontrast crnih i bijelih površina, na fotografijama morske površine u Veloj Luci dolaze više do izražaja sivi međutonovi što im daje posebnu ljepotu. I zvukovi tišine su im različiti. Svaki od njih dopadljiv je na svoj način. Jer tišina, bez obzira značila ona potpuni muk, ima svoju melodiju pa čak i ritam. A može biti i gromoglasna. To se jako dobro vidi i osjeća

na mediju kao što je fotografija, a moj je cilj bio to dočarati objektivom.

Fotografije koje su privukle pozornost iz serije „Zvuci tišine“ su: „Forbidden World“, „Man on the Edge“, „Double Island Expo“, „Three Ships“, „Silence“, „Urban ship“, „Lonely Hole“, „Water Piece“, „White Water“, „Upside“, „Reflection“ i „Dark Stone“. Meni posebna draga fotografija je „Man on the Edge“ na kojoj je pozirao moj otac stajavši nepomično 600 sekundi na Zloj punti.

Sa svakom novom serijom fotografija Vela Luka će i dalje biti nezaobilazna tema mojih fotografija, jer gajim velike emocije prema njoj i želim da priroda, ljudi, događanja na uskim štradama i dalje budu posebni trenuci zabilježeni mojim fotografskim okom. Dakle, okrećem se mjestu i njegovim stanovnicima. U životima običnih ljudi ovoga *mista* postoji mnogo neobičnih trenutaka koje želim zabilježiti i sačuvati. Ljepota igre djece, njihov smijeh i grupe starih ljudi koje svakodnevnne navike vode do dobro poznatih mjesta – katrida na rivi, bit će tema mojih budućih fotografija. A nadam se jednog dana i izložci izložbe u Veloj Luci.